

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over registrering og dokumentation af reelle og legale ejere

Erhvervsankenævnets praksis om selskabslovens § 58 a, erhvervsvirksomhedslovens § 15 g og konsekvenserne af mangelfuld dokumentation

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 44 afgørelser · 1995-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pligten til at indhente, registrere og i fem år opbevare dokumentation for reelle ejere er en af de mest sanktionsstærke registreringspligter i dansk selskabsret: mangler dokumentationen, kan Erhvervsstyrelsen oversende selskabet til tvangsopløsning eller slette virksomheden af registeret. Erhvervsankenævnet er klageinstans for styrelsens vurdering af dokumentationen – men ikke for selve beslutningen om oversendelse til skifteretten – og nævnets praksis fra 2020'erne tegner et forholdsvis skarpt billede af, hvad der kræves af beviser, hvornår et forhold kan berigtiges, og hvor grænsen går til domstolenes kompetence. Denne praksisoversigt samler Erhvervsankenævnets afgørelser om registrering og dokumentation af reelle og legale ejere, sammenholder dem med den parallelle domstolspraksis om tvangsopløsning og ejerskabstvister og med EU-Domstolens praksis om ejerregistre.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Dokumentationspligten efter selskabslovens § 58 a, stk. 5, er pr. definition retrospektiv: den skal belyse, hvad ledelsen faktisk foretog sig på registreringstidspunktet – ikke blot hvem der er ejer i dag.
- 02** Erhvervsankenævnet kræver dog, at Erhvervsstyrelsen indrømmer selskabet den adgang til berigtigelse ved en "fornyset indhentning af oplysninger", som forarbejderne til § 225, stk. 1, forudsætter, inden sagen oversendes til skifteretten.
- 03** Erhvervsankenævnet afviser rene redegørelser og partsforklaringer som selvstændigt bevis: dokumentationen skal bestå af underliggende, verificerbare dokumenter.
- 04** Erhvervsankenævnet kræver ved stiftelse, at det kan dokumenteres, HVEM der reelt indbetalte selskabskapitalen – en overførsel fra en unavngiven erhvervskonto er ikke tilstrækkelig.
- 05** Erhvervsankenævnet accepterer bevis ved sammenstilling af flere bilag: kontoudtog, overførselskvittering og kontooplysninger kan tilsammen godtgøre, at kapitalen kom fra den registrerede reelle ejer.
- 06** Ejerbøger, koncerndiagrammer, stiftelsesdokumenter og CVR-udskrifter dokumenterer det formelle ejerskab, men ikke hvem der reelt har indskudt kapitalen eller kontrollerer selskabet.

- 07** Erhvervsankenævnet prøver som udgangspunkt kun det grundlag, der forelå på Erhvervsstyrelsens afgørelsestidspunkt – dokumenter fremlagt efter fristens udløb indgår ikke i vurderingen.
- 08** Erhvervsstyrelsens beslutning om at anmode skifteretten om tvangsopløsning kan ikke påklages, jf. selskabslovens § 371, stk. 2, og erhvervsvirksomhedslovens § 23 b, stk. 2 – men styrelsens vurdering af dokumentationen kan, jf. § 371, stk. 1.
- 09** Erhvervsankenævnet kræver, at en afgørelse om afregistrering af et ledelsesmedlem eksplicit angiver, om styrelsen formoder stråmandsbrug; utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse er ikke i sig selv nok.
- 10** Erhvervsankenævnet afviser at afgøre, hvem der ER ejer: forudsætter spørgsmålet en egentlig bevisbedømmelse af aftaler eller påstået dokumentfalsk, henhører det under domstolene efter selskabslovens § 20.
- 11** EU-Domstolens dom i C-37/20 og C-601/20 begrænser alene OFFENTLIGHEDENS adgang til ejeroplysninger og berører ikke virksomhedernes pligt til at indhente, opbevare og udlevere oplysningerne til kompetente myndigheder.
- 12** En fejlagtig klagevejledning kan ikke skabe en klageadgang, der ikke har lovhjemmel – men mangelfuld klagevejledning kritiseres af nævnet som en sagsbehandlingsfejl.

§ 1 Retsgrundlaget: § 58 a, § 15 g og de to sanktionsspor

Regelsættet om reelle ejere blev indsat i dansk ret som gennemførelse af [4. hvidvaskdirektivs artikel 30](#) og siden skærpet ved 5. hvidvaskdirektiv ([direktiv \(EU\) 2018/843](#)). For kapitalselskaber er kernebestemmelsen [selskabsloven § 58 a](#), der pålægger selskabet fire adskilte pligter:

- at **indhente** oplysninger om de reelle ejere og deres rettigheder ([§ 58 a, stk. 1](#)),
- at **registrere** oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt ([§ 58 a, stk. 3](#)),
- at **undersøge** oplysningerne mindst én gang årligt i forbindelse med årsrapporten ([§ 58 a, stk. 4](#)), og
- at **opbevare** dokumentation i 5 år – både for de indhentede oplysninger og for *ethvert forsøg* på identifikation ([§ 58 a, stk. 5](#)).

Hertil kommer udleveringspligten over for Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder efter [§ 58 a, stk. 6](#). Kan selskabet efter at have udtømt alle identifikationsmuligheder ingen reelle ejere identificere, skal direktionen registreres som reelle ejere, jf. [§ 58 a, stk. 3, 3. pkt.](#)

For interessentskaber, kommanditselskaber, S.M.B.A.'er og øvrige virksomheder med begrænset ansvar findes en ordret parallel i [erhvervsvirksomhedsloven § 15 g](#), herunder den samme 5-årige opbevaringspligt i [§ 15 g, stk. 5](#).

Sanktionssporene er to. For kapitalselskaber kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om tvangsopløsning efter [selskabsloven § 225, stk. 1](#) – dels ved manglende eller mangelfuld *registrering*, dels ved manglende eller mangelfuld *opbevaring af dokumentation*. For virksomheder med begrænset ansvar findes hjemlen i

[erhvervsvirksomhedsloven § 20 a, stk. 1](#), og for I/S og K/S i [§ 21, stk. 1](#) (administrativ sletning frem for tvangsopløsning).

Advarsel om nummerering. De numre, ældre afgørelser henviser til, er ikke længere aktuelle. Den seneste lovbekendtgørelse af selskabsloven (1. april 2025) placerer manglende registrering i [§ 225, stk. 1, nr. 4](#), og manglende opbevaring i nr. 5. Ved [lov nr. 1648 af 16. december 2025](#) er der pr. 1. januar 2026 indsat et nyt nr. 4 om kapitalejere med ulovligt ophold, hvorved de hidtidige numre rykker ét trin ned – en ændring, der endnu ikke er konsolideret ind i lovbekendtgørelsen. I [erhvervsvirksomhedsloven](#) er den tilsvarende forskydning allerede konsolideret, så registreringspligten nu er [§ 20 a, stk. 1, nr. 5](#), og opbevaringspligten nr. 6. Afgørelser truffet før 2026 – herunder samtlige nedenfor refererede – anvender derfor den tidligere nummerering.

De nærmere krav til, hvad der skal registreres, findes i [ejerregistreringsbekendtgørelsen](#), der pr. 1. september 2025 afløste den tidligere bekendtgørelse fra 2017, jf. [§ 59](#). For kapitalsselskaber gælder [§ 22](#), for I/S, K/S og virksomheder med begrænset ansvar [§§ 10-11](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 5](#)[Erhvervsvirksomhedsloven § 20a, stk. 1](#)[Erhvervsvirksomhedsloven § 21, stk. 1](#)[Selskabsloven § 58a, stk. 1, 3, 5, 6](#)[Selskabsloven § 225, stk. 1](#)

Erhvervsankenævnets prøvelseskompetence:

§ 2 dokumentationsvurderingen kan prøves – oversendelsen kan ikke

Kompetencedelingen er skarp og bliver afgørende i næsten alle sager om reelle ejere.

Efter [selskabsloven § 371, stk. 1](#) kan Erhvervsstyrelsens afgørelser indbringes for Erhvervsankenævnet inden 4 uger. Men efter [§ 371, stk. 2](#) kan afgørelser efter [§ 225, stk. 1](#) – altså selve beslutningen om at anmode skifteretten om tvangsopløsning – **ikke** indbringes for anden administrativ myndighed. Den tilsvarende afskæring findes i [erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#) for afgørelser efter [§ 20 a, stk. 1](#).

Nævnet håndhæver denne grænse konsekvent. I [24/06075](#) – hvor et S.M.B.A. både fik sin direktør afregistreret og blev oversendt til tvangsopløsning på grund af manglende dokumentation for det reelle ejerforhold – afviste nævnet klagen over tvangsopløsningsdelen med henvisning til, at [erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#) eksplicit udelukker klageadgang for afgørelser efter [§ 20 a, stk. 1](#). Samme afgrænsning foretog nævnet i [25-01424](#), hvor kun spørgsmålene om afregistrering og reelle ejerforhold blev realitetsbehandlet.

Det *dokumentationsspørgsmål*, der ligger til grund for oversendelsen, kan derimod prøves. Det følger direkte af forarbejderne til [§ 225, stk. 1, nr. 5](#) (som bestemmelsen dengang var nummereret):

"Det bemærkes desuden, at et selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med selskabslovens § 371."

I [24/09394](#) kritiserede nævnet netop Erhvervsstyrelsen for at have givet en klagevejledning, der alene henviste til [§ 371, stk. 2](#) og dermed *ikke* oplyste om adgangen til at klage over selve dokumentationsvurderingen efter [§ 371, stk. 1](#). Nævnet påpegede tillige, at afgørelsen ikke angav hjemmelsgrundlaget for vurderingen, som findes i [§ 23 b, stk. 1](#).

Sagsgangens øvrige elementer:

- **Klagefrist på 4 uger** fra afgørelsens meddelelse. Fristen håndhæves strengt: i [2014-0037766](#) afviste nævnet en klage, selv om styrelsen efter fristens udløb havde afholdt et kulancemøde og fastholdt afgørelsen; mødet skabte ikke en ny afgørelse og dermed ingen ny frist.
- **Fejlagtig klagevejledning skaber ikke kompetence.** I [94-50.431](#) havde styrelsen ved en fejl vedlagt klagevejledning i en tvangsopløsningssag. Nævnet udtalte: "Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved en fejl har givet klagevejledning, kan ikke medføre, at ankenævnet - i strid med loven - bliver kompetent til at behandle klagen."
- **Opsættende virkning** tillægges sjældent. I både [24/06075](#), [25-01424](#) og [24/09250](#) afviste nævnets formand at tillægge klagen opsættende virkning – med den praktiske konsekvens, at selskabet nåede at blive tvangsopløst eller taget under konkurs, mens klagen verserede.
- **Efterfølgende konkurs eller likvidation** afskærer i praksis hjemvisning. I både [24/09394](#), [24/06075](#) og [25/07012](#) konstaterede nævnet sagsbehandlingsfejl, men fandt hjemvisning meningsløs, fordi selskaberne i mellemtiden var taget under konkurs- eller likvidationsbehandling; nævnet nøjedes derfor med at ændre afgørelsen med en kritisk bemærkning.

Nævnets afgørelser er **bindende** for Erhvervsstyrelsen, men afskærer ikke domstolsprøvelse – forarbejderne understreger udtrykkeligt, at det "ikke er en forudsætning for at anlægge en sag ved domstolene, at de administrative ankenemuligheder er udtømt".

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 23b, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 23b, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 225, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 371, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Klage over påbud om inddrivelse af ulovligt udbytte afvist – klagefrist overskredet med næsten en måned	03.12.2014
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	22.05.1995

§ 3 Dokumentationspligtens retrospektive karakter – og adgangen til at berigtige

Kernestriden i praksis er, om et selskab kan reparere en manglende historisk dokumentation ved at indhente oplysningerne på ny. Erhvervsstyrelsens standpunkt har været konsekvent afvisende, formuleret således i [21/00090](#):

"Dokumentationen skal gemmes i 5 år, jf. § 15 g, stk. 5, og er således pr. definition retrospektiv, og kan således ikke berigtiges ved at indsende nyere dokumentation."

Nævnets tidlige linje (2022): styrelsen fik medhold. I [21/07244](#) var et K/S slettet efter [erhvervsvirksomhedsloven § 15 g](#), fordi det ikke havde besvaret en kontrolhenvendelse. Selskabet fremlagde ved genregistreringsanmodningen dokumentation fra marts 2020 om de aktuelle ejere B og D, men kunne ikke dokumentere de identifikationsforsøg, der lå til grund for registreringerne i 2018 og 2019. Nævnet stadfæstede afslaget og bemærkede, at selskabet burde have søgt at *genskabe* dokumentationen ved at indhente den fra de involverede ejere.

I [21/00090](#) blev samme resultat nået, men **med dissens 2-1**. Flertallet lagde vægt på, at selskabet fortsat ikke havde fremlagt dokumentation for de identifikationsforsøg, der burde være foretaget i 2017 – trods et omfattende materiale med ejerskabsdiagrammer, pas, adressedokumentation, "Good Standing"-certifikater og e-mailkorrespondance med den reelle ejer. Mindretallet stemte for hjemvisning under henvisning til, at forarbejderne forudsætter en adgang til berigtigelse ved fornyet indhentning af oplysninger.

Vendepunktet: 23/03652 (2023). I [23/03652](#) gjorde mindretalsopfattelsen sig gældende. Et ApS var oversendt til tvangsopløsning i 2021, fordi det ikke kunne dokumentere identifikationsforsøgene bag registreringen af CC som 100 %-ejer i 2017. Ved genoptagelsesansøgningen fremlagde selskabet en anpartsoverdragelsesaftale fra 2019 og korrespondance fra januar 2021, hvor direktøren bad CC bekræfte sit ejerskab. Nævnet fremhævede de specielle bemærkninger til § 225, stk. 1, nr. 5:

"I sager, hvor et kapitalsselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet [...] få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten."

Nævnet ophævede afgørelsen og hjemviste sagen, fordi det var **uklart, om styrelsen overhovedet havde indrømmet selskabet denne berigtigelsesadgang**. Styrelsen havde fejlagtigt krævet de historiske identifikationsforsøg fremlagt i stedet for at vurdere, om den nye indhentning kunne udgøre en tilstrækkelig berigtigelse.

Retstilstanden efter 23/03652 kan sammenfattes således:

Spørgsmål	Svar efter nævnets praksis
Er opbevaringspligten retrospektiv?	Ja – dokumentationen skal belyse identifikationen på registreringstidspunktet
Kan en manglende historisk dokumentation "repareres"?	Ja – ved en fornyet indhentning, som styrelsen SKAL give mulighed for inden oversendelse
Er det nok at fremlægge oplysninger om de aktuelle ejere?	Nej, hvis der ikke er foretaget en reel fornyet identifikation, jf. 21/07244
Hvornår skal berigtigelsen ske?	Senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, jf. § 232, stk. 3

Forarbejderne præciserer i øvrigt, hvornår dokumentationen er *mangelfuld*: når selskabet ikke kan dokumentere, at de registrerede personer faktisk er de reelle ejere, herunder arten og omfanget af ejerskabet – og når et selskab har registreret, at det ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere dem, uden at kunne dokumentere at have udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder. Det er i den situation "ikke tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende".

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	01.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	30.12.2022
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	23.09.2022

§ 4 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved bedømmelsen af dokumentationen

På tværs af afgørelserne tegner der sig et forholdsvis fast vurderingsmønster.

1. Pengestrømmen ved stiftelsen er det centrale bevistema. Den ledende afgørelse er [24/09394](#), hvor Erhvervsstyrelsen kontrollerede fire selskaber og krævede dokumentation for, at den registrerede reelle ejer AA faktisk havde indbetalt selskabskapitalen. Styrelsen specificerede, at overførselskvitteringerne skulle vise:

- hvilken konto beløbet var overført fra,
- at kontoen tilhørte AA **personligt**, og
- en direkte sammenhæng med stiftelsen af det pågældende selskab.

Nævnet delte sagen op. For ét selskab var kravet opfyldt, fordi kontoudtog, overførselskvittering og kontooplysninger *sammenholdt* viste, at overførslen kom fra AA's egen konto:

"Ankenævnet finder således, at klager har fremsendt tilstrækkelig dokumentation for, at kontoen, som har indbetalt den kapital, der er blevet brugt til tegning af selskabskapitalen i BB ApS, tilhører AA."

For de tre øvrige selskaber var kapitalen overført fra en **unavngiven erhvervskonto**, uden at det var dokumenteret, hvem der ejede kontoen. Den dokumentation levede efter nævnets vurdering ikke op til kravene i [§ 58 a, stk. 6](#). Mønsteret er dermed klart: *det er ikke ejerbogen, men pengestrømmen, der afgør sagen.*

2. Formelle selskabsdokumenter er nødvendige, men ikke tilstrækkelige. I [24/09394](#) fremlagde klageren stiftelsesdokumenter, vedtægter, ejerbøger, koncerndiagrammer og CVR-udskrifter – uden at det ændrede udfaldet for de tre selskaber. Samme resultat i [25-01424](#), hvor nævnet fandt, at redegørelser, en investeringsaftale og ejerbøger for både selskabet og det udenlandske moderselskab "ikke godtgjorde, hvem der havde indbetalt selskabskapitalen" og dermed ikke dokumenterede, hvem der reelt ejede selskabet.

3. Rene redegørelser har ikke selvstændig bevisværdi. Både i [24/06075](#) og i [25-01424](#) fastholdt styrelsen – med nævnets tilslutning – at et skriftligt indlæg "af redegørende karakter" ikke i sig selv udgør dokumentation. Nævnet tilføjede i [25-01424](#), at klagers egne redegørelser "som udgangspunkt" ikke tillægges selvstændig bevisværdi, og at der ikke var grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

4. Dokumenter, der ikke er underskrevet af den tegningsberettigede, tæller imod klageren. I [25-01424](#) var en kundaftale med banken underskrevet af direktørens kæreste, som ifølge CVR ikke var tegningsberettiget. Nævnet lagde "særlig vægt" på, at selskabet tilsyneladende var blevet tegnet af to personer, selv om kun direktøren var tegningsberettiget – et forhold, der i sig selv skabte tvivl.

5. Dokumentationskravet skal dog tilpasses selskabets karakter. Nævnet er ikke ubetinget streng. I [23/07043](#) ændrede nævnet et afslag på at registrere en stiftelse: kravene til dokumentation for faktisk ledelse skulle ses "i lyset af selskabets karakter som et nystiftet holdingselskab", og en kontoudskrift, der viste indbetaling på

advokatens klientkonto, dokumenterede tilstrækkeligt, at kapitalen var til stede, jf. [selskabsloven § 40, stk. 2](#). Nævnet accepterede således et bevis, styrelsen havde afvist som uspecifikt.

6. Proportionalitet og berigtigelsesmulighed. Nævnet lægger vægt på, at styrelsen skal give en reel mulighed for at rette op. I [22/14121](#) hjemviste nævnet en afvist genoptagelse, fordi styrelsen ikke havde givet mulighed for at berigtige en manglende CPR-adresse, og citerede styrelsens egne bemærkninger til [§ 23 d](#): "Ved nægtelse af registrering eller afregistrering, er det Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt."

LOV

[Selskabsloven § 23b, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 23d](#)
[Selskabsloven § 40, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 58a, stk. 6](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	06.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse	22.12.2022

§ 5 Bevisbyrde, frister og prøvelsestidspunkt

Bevisbyrden ligger hos virksomheden. Erhvervsstyrelsen kan efter [selskabsloven § 23 b, stk. 1](#) forlange "de oplysninger, som er nødvendige" for at kontrollere lovens overholdelse, herunder at kapitalgrundlaget er til stede og at de registrerede ledelsesmedlemmer udøver den faktiske ledelse. Efter [§ 15, stk. 2](#) indestår anmelderen for, at registreringen er lovligt foretaget. Kombinationen betyder i praksis, at det er selskabet – ikke styrelsen – der skal godtgøre rigtigheden.

Konsekvensen af ikke at svare er alvorlig. I [23/02475](#) stadfæstede nævnet en lukning af adgangen til straksregistrering, alene fordi anmelderen ikke havde besvaret kontrolanmodningen inden fristen – dokumentation indsendt samme dag, men tre timer *efter* afgørelsen, kunne ikke ændre resultatet. Nævnet udtalte:

"Ankenævnet finder, at Erhvervsstyrelsen på grundlag af AAs manglende besvarelse og sagens øvrige omstændigheder har haft en berettiget formodning om, at klager har misbrugt sin adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning."

Samme mønster i [23/00862](#), hvor anmelderens manglende evne til at dokumentere lovligheden både førte til registreringsnægtelse og lukning af straksadgangen.

Prøvelsen sker på grundlag af det, der forelå på afgørelsestidspunktet. Dette er et af de vigtigste – og for klagere mest overraskende – elementer i nævnets praksis. I [25-01424](#) fremlagde klageren først under klagesagen en række dokumenter, herunder en e-mail fra banken om, at direktøren havde eneadgang til netbanken. Nævnet så bort fra materialet, fordi det "ikke kunne have betydning for, om Erhvervsstyrelsens afgørelse på

afgørelsestidspunktet var mangelfuld". Tilsvarende i [25/07012](#), hvor klageren opdagede styrelsens opfølgende e-mail med frist til 30. juni først den 1. juli – dagen efter fristens udløb og efter afgørelsen.

Ved genoptagelse gælder et absolut samtidighedskrav. Efter [selskabsloven § 232, stk. 3](#) skal berigtigelsen foretages senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, og dokumentationen indsendes senest samtidig med anmeldelsen. I [24/00693](#) var årsrapporten først godkendt på generalforsamling dagen *efter* styrelsens afgørelse – det var for sent. I [24/09250](#) tilsidesatte nævnet en revisorerklæring om kapitalens tilstedeværelse, fordi klientkontoudtoget viste en saldo på 37.211,25 kr. mod kravet på 40.000 kr.:

"Ankenævnet finder på baggrund af ovenstående, at selskabet ikke har fremsendt den nødvendige dokumentation senest samtidig med anmeldelsen eller alternativt senest med fristens udløb..."

Forvaltningsretlige mangler kan dog vende sagen. I [21/10629](#) ophævede nævnet en afgørelse om administrativ tilbageførsel af en ejerregistrering, fordi styrelsen sendte høringsbrevet direkte til klageren og traf afgørelse på grundlag af manglende svar, selv om styrelsen var bekendt med, at klageren var repræsenteret af advokat, der udtrykkeligt havde anmodet om berostillelse.

Frister og fristforlængelser. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en afhjælpningsfrist efter [§ 225, stk. 2](#), og praksis viser, at styrelsen ofte forlænger. I [24/06075](#) blev fristen forlænget fra 15. april til 17. maj 2024, i [24/09394](#) fra 15. maj og videre. Men klagerens indsigelse i sidstnævnte sag om, at styrelsen ikke havde imødekommet yderligere fristanmodninger, blev ikke tillagt vægt.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 2	Selskabsloven § 23b, stk. 1	Selskabsloven § 225, stk. 2
	Selskabsloven § 232, stk. 3		
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen		13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold		11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital		13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere		11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring		06.03.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA		09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse		02.08.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadsfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre adgang til straksregistrering efter formodning om misbrug		07.06.2023
	Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering		19.10.2022

§ 6 Afregistrering af ledelsesmedlemmer: kravet om en eksplicit stråmandsformodning

Sager om reelle ejere optræder i praksis næsten altid sammen med sager om, hvorvidt den registrerede direktør faktisk udøver ledelsen. Hjemlerne er [selskabsloven § 23 f, stk. 2](#) (er der "tvivl om, hvorvidt et medlem af

ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3", kan styrelsen afvise registrering eller afregistrere) og den parallelle [erhvervsvirksomhedsloven § 17 f, stk. 2](#). Materielt bygger de på [selskabsloven § 112, stk. 3](#), hvorefter registrerede ledelsesmedlemmer "skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer".

Nævnets ledende princip er udledt af forarbejderne til den ændringslov, der i 2020 indførte bestemmelsen:

"Kravet til dokumentation vil afhænge af den konkrete situation, og således af aktiviteten i selskabet. Erhvervsstyrelsen vil altid foretage en konkret vurdering, og styrelsen vil alene nægte registrering eller afregistrere et ledelsesmedlem, såfremt det formodes at ledelsesmedlemmet har været anvendt som stråmand, og altså ikke hvis der er tale om et ledelsesmedlem som har forholdt sig passivt."

Nævnet har på det grundlag opstillet en skarp sontring:

Situation	Kan der afregistreres?
Konkret formodning om stråmandsbrug	Ja
Ledelsesmedlem blot passivt , men reelt	Nej
Alene konstateret utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	Nej – det er ikke i sig selv nok

Denne linje er blevet håndhævet i en næsten ubrudt række af afgørelser, hvor styrelsens afgørelser er blevet ophævet eller ændret, fordi begrundelsen ikke tog stilling til stråmandsspørgsmålet: [23/10948](#), [23/12506](#), [23/11884](#), [24/00390](#), [23/14349](#), [24/05244](#), [24/06075](#), [25/04208](#) og [25/07012](#).

I [25/07012](#) formulerede nævnet manglen præcist:

"Det fremgår ikke af Erhvervsstyrelsens afgørelse af [dato 1], om afregistreringen af klager som direktør i de omhandlede selskaber er baseret på en formodning hos styrelsen om, at hun har været anvendt som stråmand, eller om styrelsen har anset klager som en direktør, der har forholdt sig passivt."

I [24/06075](#) blev samme mangel konstateret under [erhvervsvirksomhedsloven § 17 f](#). Nævnet præciserede dog, at afgørelsen ikke havde præcedensværdi – udtrykket bruges sjældent og markerer, at ændringen alene skyldtes den konkrete begrundelsesmangel.

Modstykket: hvor styrelsen faktisk begrunder tvivlen konkret, stadfæster nævnet. Det skete i [23/10355](#), [24/03843](#), [24/06077](#), [23/00862](#) og [25-01424](#). De **indikatorer**, styrelsen efterspørger og nævnet accepterer som relevante, går igen: direktørkontrakt eller ansættelsesbevis, dokumentation for adgang til selskabets bankkonti, deltagelse i møder og korrespondance med kunder, overdragelse af selskabsdokumenter, og udbetaling af løbende løn. Omvendt vejer det tungt imod klageren, hvis en anden person reelt kontrollerer bankadgangen, jf. [23/00862](#), eller hvis en person med konkurskarantæne er tæt involveret, jf. [25-01424](#) og [25/07012](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 17f, stk. 2](#)[Selskabsloven § 23f, stk. 2](#)[Selskabsloven § 112, stk. 3](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen

13.03.2026

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv

12.03.2026

Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet tvivl om faktiske ledelsesforhold	28.02.2025
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse	04.02.2025
Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse	15.01.2025
Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
Erhvervsankenævnet · Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	14.05.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed	01.05.2024
Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering som direktør grundet tvivl om faktisk ledelse og manglende begrundelse om stråmandsvirksomhed	01.05.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse	07.03.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse	19.02.2024
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afregistrering af direktør i AA ApS grundet tvivl om faktisk ledelse	16.02.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse	02.08.2023

Grænsen til domstolene: hvem der ER ejer, afgøres ikke administrativt

Erhvervsankenævnet sonderer skarpt mellem to spørgsmål: om et selskab kan *dokumentere* sine ejerforhold (nævnets kompetence), og hvem der civilretligt *er* ejer (domstolenes kompetence).

Udgangspunktet er [selskabsloven § 20](#): mener nogen, at en registrering vedrørende en beslutning truffet af stifterne, generalforsamlingen eller ledelsen er den pågældende til skade, hører spørgsmålet om sletning under domstolene – og sag skal anlægges inden 6 måneder efter offentliggørelsen. Administrativ korrektion efter [§ 23 h, stk. 2](#) er forbeholdt åbenbare nulliteter, utilsigtede fejlskrifter og sagsbehandlerfejl.

Nævnet har fastholdt denne snævre ramme i en lang række sager:

- [19/04011](#): en dengang 14-årig var i 2017 registreret som legal ejer på grundlag af en handelsnota fra 2009 og bestred ethvert kendskab hertil. Styrelsen kunne ikke slette registreringen administrativt, fordi de modstridende forklaringer forudsatte en bevisvurdering, og fordi det registrerede hverken var en fejlskrift eller en åbenbar nullitet.
- [22/16658](#): sletning af en legal ejer på grundlag af en påberåbt tilbagekøbsret i en ejeraftale. Nævnet fandt, at registreringens lovlighed beroede på en bedømmelse af aftalegrundlaget, og at [§ 23 h, stk. 2](#) derfor ikke fandt anvendelse. At uenigheden angik en værdi på mellem 140.000 kr. og 7,8 mio. kr. ændrede intet.
- [22/14111](#): heller ikke en fogedretskendelse, stadfæstet af landsretten, om at der var "tvivl" om ejerskabet efter [retsplejeloven § 501](#), gjorde registreringen til en åbenbar nullitet – fogedretten havde ikke taget materielt stilling til adkomsten.

- [24/12224](#): selv en påstand om, at overdragelsesaftalen var forfalsket, og at den påståede sælger befandt sig i udlandet på underskriftstidspunktet, krævede en bevisbedømmelse uden for styrelsens kompetence.
- [22-16713](#): en anpartsnota underskrevet af moderselskabets kurator, straks bestridt af en anden part, kunne ikke afgøres administrativt.
- [25-04336](#): en **anket** byretsdom, der gav klageren medhold i ejerskabstvisten, var ikke endelig og kunne derfor ikke dokumentere, at den registrerede oplysning var forkert.

Det betyder ikke, at administrativ udslettelse aldrig sker – nævnet har accepteret det, hvor registreringen klart hvilede på en nullitet, jf. [18/00074](#). Men tærsklen er høj.

Denne kompetencedeling er i øvrigt afgrænsningen mod praksisoversigten om [administrativ-udslettelse-registrering-domstolskompetence](#), ligesom genoptagelsesreglerne generelt behandles under [tvangsopløsning-genoptagelse-selskab](#).

LOV

Retsplejeloven § 501, stk. 1

Selskabsloven § 15, stk. 2

Selskabsloven § 20

Selskabsloven § 23h, stk. 2

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse	15.01.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster: Tvist om ejerskifte og direktørudskiftning i anpartsselskab skal afgøres ved domstolene	22.09.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene	06.06.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på administrativ udslettelse af ejerregistreringer i DD A/S grundet civilretlig tvist	14.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af administrativ sletning af legal ejer i ApS – domstolsprøvelse nødvendig	24.02.2020
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsen kunne administrativt slette ejerregistrering som åbenbar nullitet – mundtlig fuldmagt fra afdød direktør ikke tilstrækkelig	25.02.2019

EU-retten: registerpligten består – offentlighedens adgang er beskåret

§ 8

Et tilbagevendende anbringende fra klagerer er, at hele registreringspligten er ophævet af EU-Domstolen. Det er ikke rigtigt, og Erhvervsankenævnet har afvist synspunktet.

I de forenede sager [C-37/20](#) og [C-601/20](#) af 22. november 2022 erklærede Domstolens Store Afdeling artikel 1, nr. 15), litra c), i [5. hvidvaskdirektiv](#) ugyldig, for så vidt som bestemmelsen pålagde medlemsstaterne at gøre oplysninger om reelt ejerskab tilgængelige for "ethvert medlem af offentligheden" uden krav om legitim interesse. Indgrebet i [chartrets artikel 7](#) og [artikel 8](#) gik videre end nødvendigt.

I [24/06075](#) påberåbte klageren sig dommen mod selve kravet om registrering af reelle ejere. Erhvervsstyrelsen anførte – uden at nævnet tilsidesatte det – at dommen

kun vedrørte offentlighedens adgang til ejeroplysninger og ikke virksomhedernes pligt til at indhente, opbevare og udlevere oplysninger om reelle ejere til kompetente myndigheder.

Den sondring er retligt korrekt: § 58 a, stk. 1-6 og § 15 g, stk. 1-6 gennemfører 4. hvidvaskdirektivs artikel 30 om selve indhentnings-, registrerings- og opbevaringspligten, mens den ugyldigerklærede bestemmelse alene angik offentlighedsadgangen.

Dansk opfølgning. Danmark har gennemført konsekvenserne ved en omlægning af adgangsreglerne. Lovudkastet blev sendt i høring den 23. januar 2025 som [høring over lovforslag om begrænsning af adgangen til oplysninger om reelle ejere](#), hvor samtlige 17 høringsparter afgav bemærkninger. Kritikken gik især på, at adgangen for forpligtede enheder var afgrænset for snævert til aktive kundekendskabsprocedurer, og Dansk Journalistforbund og CVR API ApS var principielt imod, at en myndighed skal vurdere journalisters formål. Erhvervsministeriet imødekom en række af indvendingerne i høringsnotatet, herunder at revisorer skal have adgang ved øvrige lovpålagte forpligtelser, at kuratorer, likvidatorer og rekonstruktører sidestilles med forpligtede enheder, og at "civilsamfundsorganisationer" omfatter fagforeninger.

Resultatet ses i den nugældende [ejerregistreringsbekendtgørelse](#), hvor § 45 begrænser adgangen til kompetente myndigheder, forpligtede enheder og personer med legitim interesse, § 48 opregner de legitimt interesserede kategorier, § 49 afgrænser datasættet (navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af rettighederne), og § 53 indfører et treårigt adgangscertifikat med gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne. Den videre udmøntning af 6. hvidvaskdirektiv – historiske ejeroplysninger og reelle ejers ret til en adgangsløse – var i høring den 5. maj 2026.

Efterfølgende EU-praksis bekræfter retningen. I C-684/24 opretholdt Domstolen gyldigheden af registreringspligten for trustlignende konstruktioner og fastslog, at national ret skal give adgang til foreløbig retsbeskyttelse, når en fritagelse fra adgang afslås. I C-798/24 udstrakte Domstolen kravet om legitim interesse til offentlige selskabsregistres oplysninger om (minoritets)aktionærer. Registerpligten består altså uændret – det er *adgangssiden*, der er under omlægning.

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 1-6	Selskabsloven § 58a, stk. 1-6
PRAKSIS	EU-Domstolen · Offentliggørelse af aktionærdata i selskabsregistre: EU-Domstolen begrænser selskabsdirektivets oplysningspligt til ledelsesorganer og kræver legitim interesse ved adgang til minoritetsaktionærers persondata 03.09.2026 EU-Domstolen · Italienske fiduciarmandater under hvidvaskdirektivet: Registreringspligt, adgang med legitimt interesse og krav om foreløbig retsbeskyttelse 21.05.2026 EU-Domstolen · Ugyldighed af offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab i hvidvaskdirektivet (Sag C-37/20 og C-601/20) 22.11.2022 Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA 09.12.2024	

§ 9 Sammenhængen med domstolspraksis: skifteretten kan ikke efterprøve oversendelsen

Fordi klageadgangen over selve oversendelsen er afskåret, er det nærliggende at antage, at skifteretten så kan prøve grundlaget. Det kan den ikke.

I L 1963/09-F (B-257-10) protesterede et selskabs direktør mod tvangsopløsningen med den begrundelse, at årsrapporten var indgivet rettidigt. Landsretten stadfæstede skifterettens likvidationsbeslutning med den begrundelse, at skifteretten ikke kan efterprøve styrelsens opløsningsbeslutning. Samme resultat i L 1822/09-E (B-506-10), hvor et konkursdekret afsagt efter tvangsopløsning blev opretholdt, selv om direktøren ikke var

indkaldt til tvangsopløsningsmødet: der forelå ingen lovbestemt indkaldelsespligt, og skifteretten kunne ikke efterprøve styrelsens oversendelse.

Den praktiske konsekvens er, at selskabet reelt kun har **to veje**: enten berigtige forholdet inden fristens udløb og undgå oversendelsen, eller – efter oversendelsen – anmode om genoptagelse efter [selskabsloven § 232](#) inden 3 måneder, jf. [§ 232, stk. 2](#), og samtidig indbringe *dokumentationsvurderingen* for Erhvervsankenævnet efter [§ 371, stk. 1](#). Denne konstruktion er netop den, der spilles ud i [23/03652](#).

Under selve tvangsopløsningen er skifterettens skøn ligeledes bredt: i [SKS-1950/2022-SHR](#) afviste Højesteret en anmodning om at afsætte den udpegede likvidator.

Domstolene prøver derimod gerne Erhvervsstyrelsens registreringsafgørelser i øvrigt. I

[SS-2051/2017-VLR](#) fastholdt Vestre Landsret, at en person havde aktuel retlig interesse i en principiel prøvelse af styrelsens nægtelse af at registrere ham i hvidvaskregistret, selv efter at han var udtrådt af direktionen og flyttet til England. Og i registreringstvister mellem private tager domstolene stilling til de spørgsmål, nævnet afviser: i [BS-7775/2022-FRB](#) fastslog Retten på Frederiksberg, at et partnerselskab ikke kunne nægte at registrere en aktiekøber i ejerbogen, og at ejeraftalens begrænsninger ikke kunne håndhæves af selskabet mod en aktionær, der ikke havde tiltrådt aftalen – et resultat, der stemmer med [selskabsloven § 82](#) om, at ejeraftaler ikke er bindende for selskabet.

Strafferetligt er baggrunden for hele regelsættet illustreret af [SS-451/2024-OLR](#), hvor Østre Landsret idømte 9 og 6 års fængsel for organiseret hvidvask gennem et netværk af 40 danske kommanditselskaber med en nominel direktør – netop den konstruktion, som stråmandsreglerne i [§ 23 f](#) og dokumentationskravene i [§ 58 a](#) skal ramme. Den strafbare hvidvask som sådan behandles under [hvidvask](#), og tilsynet med kundekendskabsprocedurer under [hvidvasktilsyn](#).

Højesteret har – så vidt ses – endnu ikke prøvet selve dokumentationskravet i [§ 58 a](#); den øverste instans i disse sager er i praksis Erhvervsankenævnet, med mindre selskabet vælger at anlægge civilt søgsmål mod Erhvervsstyrelsen.

LOV	Selskabsloven § 23f	Selskabsloven § 82	Selskabsloven § 232, stk. 2
	Selskabsloven § 371, stk. 1		
PRAKSIS	Landsretten · Hvidvask via K/S-netværk med konti i Danske Banks estiske filial: 9 og 6 års fængsel (Østre Landsret 2026)		27.05.2026
	Landsretten · Afvisning af registrering i hvidvaskregister - Principiel prøvelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse		10.01.2018
	Sø- og Handelsretten · Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet		20.12.2023
	Sø- og Handelsretten · Gyldighed af konkursdekret efter tvangsopløsning uden indkaldelse af ledelsen		01.01.2010
	Sø- og Handelsretten · Tvangsopløsning af selskab grundet manglende årsrapport og manglende anmodning om genoptagelse		16.09.2009
	Byretten · Partnerselskab kunne ikke nægte at registrere aktiekøber i ejerbogen og var ikke bundet af ejeraftalens begrænsninger i aktionærens rettigheder		05.04.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere		01.12.2023

§ 10 Berøringsfladen til hvidvasktilsynet og til kundekendskab

Registreringspligten efter [selskabsloven § 58 a](#) og [erhvervsvirksomhedsloven § 15 g](#) skal holdes adskilt fra hvidvasklovens krav om, at *forpligtede enheder* identificerer og kontrollerer deres **kunders** reelle ejere. De to regelsæt har fælles begrebsgrundlag i 4. hvidvaskdirektiv, men forskellige adressater og forskellige sanktioner.

Erhvervsankenævnet behandler begge typer sager. I [23/14021](#) stadfæstede nævnet et påbud til en statsautoriseret revisionsvirksomhed om kontrol af kunders reelle ejere efter [hvidvaskloven § 11](#) – striden angik, om virksomhedens kontrol af distancekunder var "rimelig". Modstykket er sagerne om selskabets egen registrering, hvor det er ledelsen selv, der bærer pligten.

En tredje berøringsflade er hvidvasklovens registreringsnægtelse. I [18/08037](#) stadfæstede nævnet påbud til seks selskaber om at bringe en overtrædelse af [hvidvaskloven § 57, stk. 2](#) til ophør, fordi selskabernes direktør og **reelle ejer** var dømt for skatte- og momsunddragelse for i alt 2.964.201 kr. Nævnet lagde vægt på forholdenes karakter og størrelse samt gentagelsen og fandt konkret grund til at antage, at den pågældende ville misbruge sin kontrollerende indflydelse. At forholdene lå 5-14 år tilbage kunne ikke ændre vurderingen. Afgørelsen viser, at registreringen som reel ejer i sig selv kan udløse selvstændige tilsynsmæssige konsekvenser.

Endelig hænger dokumentationskravet sammen med den generelle registreringskontrol. Efter [selskabsloven § 23 b, stk. 2](#) kan Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde kræve en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger – og den erklærende skal bekræfte at være uafhængig. Uafhængighedskravet har lange rødder i nævnets praksis: allerede i [97-175.861](#) blev en registrering nægtet, fordi stifteren og den advokat, der modtog kapitalen på klientkonto, var én og samme person. Manglende erklæring efter [§ 23 b, stk. 2](#) er i øvrigt selv en tvangsopløsningsgrund efter [§ 225, stk. 1](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 15g](#)[Hvidvaskloven § 11](#)[Hvidvaskloven § 57, stk. 2](#)[Selskabsloven § 23b, stk. 2](#)[Selskabsloven § 58a](#)[Selskabsloven § 225, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om kontrol af reelle ejere i revisionsvirksomhed efter hvidvaskloven

05.03.2024

§ 11 Sammenfatning: syv holdepunkter fra Erhvervsankenævnets praksis

1. To pligter, to sanktioner. Selskabet skal både *registrere* og *dokumentere*. Manglende registrering og manglende opbevaring af dokumentation er selvstændige tvangsopløsningsgrunde efter [selskabsloven § 225, stk. 1](#) og [erhvervsvirksomhedsloven § 20 a, stk. 1](#). Nummereringen af disse punkter er ændret pr. 1. januar 2026 og skal kontrolleres, før den citeres.

2. Dokumentation er retrospektiv – men kan berigtiges. [21/00090](#) og [21/07244](#) fastslog kravet om historiske identifikationsforsøg; [23/03652](#) fastslog, at forarbejderne samtidig kræver, at selskabet får lov at foretage en fornyet indhentning inden oversendelsen. Dissensen i 2022 er dermed blevet til hovedreglen i 2023.

3. Pengestrømmen slår ejerbogen. [24/09394](#) er den centrale bevisafgørelse: kapitalindbetalingen skal kunne føres tilbage til den registrerede reelle ejers egen konto, og en overførsel fra en unavngiven erhvervskonto er ikke nok – heller ikke suppleret med stiftelsesdokumenter, ejerbøger og koncerndiagrammer.

4. Redegørelser er ikke dokumentation. Nævnet tilslutter sig styrelsens faste praksis om, at partens egen fremstilling ikke i sig selv har bevisværdi, jf. [25-01424](#) og [24/06075](#). Dokumenter, der først kommer efter fristen, indgår ikke i prøvelsen.

5. Afregistrering af ledelsen kræver en stråmandsformodning – og den skal stå i afgørelsen. Fra [23/10948](#) og [23/12506](#) over [24/05244](#) til [25/04208](#) og [25/07012](#) er begrundelsesmanglen den hyppigste årsag til, at styrelsens afgørelser ikke holder.

6. Ejerskabstvister hører under domstolene. § 20 og den snævre undtagelse i § 23 h, stk. 2 betyder, at nævnet konsekvent henviser tvister om aftalegrundlag, forfalskede underskrifter og ejerftaler til de almindelige domstole – jf. [19/04011](#), [24/12224](#) og [25-04336](#).

7. EU-Domstolens ejerregisterdom er ingen redningsplanke. [C-37/20](#) og [C-601/20](#) rammer offentlighedens adgang, ikke pligten til at indhente, opbevare og udlevere oplysningerne til myndighederne, jf. [24/06075](#).

Praktisk anbefaling til rådgiveren: dokumentér identifikationen *samtidig* med registreringen – gem kvitteringen for kapitalindbetalingen med tydelig kontoejer, korrespondancen med den formodede reelle ejer, og noter over de forsøg, der ikke lykkedes. Reager på styrelsens kontrolbrev inden fristen, og bed udtrykkeligt om adgang til at foretage en fornyet indhentning efter forarbejderne til § 225, stk. 1, hvis den historiske dokumentation ikke findes. Klag inden 4 uger – også over dokumentationsvurderingen, selv om klagevejledningen kun nævner, at oversendelsen ikke kan påklages.

LOV

Erhvervsvirksomhedsloven § 20a, stk. 1

Selskabsloven § 20

Selskabsloven § 23h, stk. 2

Selskabsloven § 225, stk. 1

PRAKSIS	EU-Domstolen · Ugyldighed af offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab i hvidvaskdirektivet (Sag C-37/20 og C-601/20)	22.11.2022
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	12.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse	15.01.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse	04.02.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	14.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse	07.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	01.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	30.12.2022
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	23.09.2022
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af administrativ sletning af legal ejer i ApS – domstolsprøvelse nødvendig	24.02.2020

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Erhvervsvirksomhedsloven § 15g	stk. 5	Erhvervsvirksomhedsloven § 20a	stk. 1
Selskabsloven § 23b	stk. 1	Selskabsloven § 23f	stk. 2
Selskabsloven § 58a	stk. 5	Selskabsloven § 225	stk. 1
Selskabsloven § 371	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

44 afgørelser

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

3

03.09.2026	Offentliggørelse af aktionærdata i selskabsregistre: EU-Domstolen begrænser selskabsdirektivets oplysningspligt til ledelsesorganer og kræver legitim interesse ved adgang til minoritetsaktionærers persondata	C-798/24
21.05.2026	Italienske fiduciarmandater under hvidvaskdirektivet: Registreringspligt, adgang med legitimt interesse og krav om foreløbig retsbeskyttelse	C-684/24
22.11.2022	Ugyldighed af offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab i hvidvaskdirektivet (Sag C-37/20 og C-601/20)	C-37/20

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

2

27.05.2026	Hvidvask via K/S-netværk med konti i Danske Banks estiske filial: 9 og 6 års fængsel (Østre Landsret 2026)	10771-13813
10.01.2018	Afvisning af registrering i hvidvaskregister - Principiel prøvelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse	1063-1282

SØ- OG HANDELSRETTE · SPECIALRET

3

20.12.2023	Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet	6857-8239
01.01.2010	Gyldighed af konkursdekret efter tvangsopløsning uden indkaldelse af ledelsen	L 1822/09-E (B-506-10)
16.09.2009	Tvangsopløsning af selskab grundet manglende årsrapport og manglende anmodning om genoptagelse	L 1963/09-F (B-257-10)

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

1

05.04.2023	Partnerselskab kunne ikke nægte at registrere aktiekøber i ejerbogen og var ikke bundet af ejeraftalens begrænsninger i aktionærens rettigheder	10915-14049
------------	---	-------------

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

34

13.03.2026	Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	25/07012
------------	--	----------

12.03.2026	Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	25/04208
15.01.2026	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse	25-04336
11.12.2025	Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	25-01424
22.09.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster: Tvist om ejerskifte og direktørudskiftning i anpartsselskab skal afgøres ved domstolene	22-16713
13.07.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	24/09250
24.04.2025	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24/12224
11.04.2025	Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	24/09394
06.03.2025	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	24/00693
28.02.2025	Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet tvivl om faktiske ledelsesforhold	24/06077
04.02.2025	Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse	24/05244
15.01.2025	Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse	24-03843
09.12.2024	Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	24/06075
14.05.2024	Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	23/10948
01.05.2024	Nægtelse af registrering som direktør grundet tvivl om faktisk ledelse og manglende begrundelse om stråmandsvirksomhed	23/14349
01.05.2024	Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed	24/00390
07.03.2024	Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse	23/12506
05.03.2024	Stadfæstelse af påbud om kontrol af reelle ejere i revisionsvirksomhed efter hvidvaskloven	23/14021
19.02.2024	Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse	23/11884
16.02.2024	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afregistrering af direktør i AA ApS grundet tvivl om faktisk ledelse	23/10355

06.12.2023	Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	23/07043
01.12.2023	Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	23/03652
02.08.2023	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse	23/00862
07.06.2023	Stadsfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre adgang til straksregistrering efter formodning om misbrug	23/02475
06.06.2023	Stadsfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene	22/16658
14.02.2023	Stadsfæstelse af afslag på administrativ udslettelse af ejerregistreringer i DD A/S grundet civilretlig tvist	22/14111
30.12.2022	Stadsfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	21/00090
22.12.2022	Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse	22/14121
19.10.2022	Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering	21/10629
23.09.2022	Stadsfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	21/07244
24.02.2020	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af administrativ sletning af legal ejer i ApS – domstolsprøvelse nødvendig	19/04011
25.02.2019	Erhvervsstyrelsen kunne administrativt slette ejerregistrering som åbenbar nullitet – mundtlig fuldmagt fra afdød direktør ikke tilstrækkelig	18/00074
03.12.2014	Klage over påbud om inddrivelse af ulovligt udbytte afvist – klagefrist overskredet med næsten en måned	2014-0037766
22.05.1995	Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	94-50.431

LIGEBEHANDLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

22.03.2025	Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - adgangsbegrænsning - uanset handicap - kompetence - parts- og vidneforklaringer	23-14349
------------	--	----------